

РЕШЕНИЕ

№ 1212

гр. София, 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

като разгледа дело номер **1844** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК, във връзка с чл. 111 от ЗИНЗС.

Образувано е по жалба на л. св. В. Б. М., подсъдим по НОХД № 340/2024 г. по описа на СРС, изтърпяващ мярка за неотклонение „задържане под стража“, срещу Заповед № 98 от 15.02.2024 г. на началника на Затвора-С., с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 /четиринадесет/ денонощия“ за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Моли се същата да бъде отменена.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. Д., с пълномощно по делото. Заявява, че неговият подзащитен не държи да се яви по делото. Поддържа подадената жалба, излага съображения за нейната незаконосъобразност. Не претендира разноски.

Ответникът редовно призован, представлява се от юрисконсулт М., която оспорва жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На 07.02.2024 г. в 15.00 часа, при мл. инсп. В., постови на пост № 16 / в 11- та група/ отишъл поде. С. М. А. - П. на 11-та група. Същият е съобщил, как различни лица от 11-та група физически малтретират обв. Г. И. Г.. В следствие на това, мл. инсп. В. извикал обв. Г., който му потвърдил казаното от подс. А.. Същият заявил, че върху него е упражнено физическо насилие от подс. В. Б. М. и други обвиняеми и подсъдими лица, намиращи се на 1-ви етаж на 11-та група. Всичко започнало от 01.02.24 г., т.е. от деня на преразпределението и настаняването му в спално помещение № 8А на 11-та група. Обяснил, че не е споделил на ИСДВР или на постовите за периода от 01.02 до 07.02.2024 г. от страх и поради отправени заплахи към него. На 09.02.2024 г. е проведен разговор с обв. Г. от ИСДВР и служители от ГДИН, в който същият споделя, че след настаняването му в сп. помещение № 8А на 11-та група на дата 01.02.2024 г., късния следобед при него са влезли подс. В. Б. М. и подс. И. Г. З., които се „разпоредили“ останалите в спалното помещение да излязат от него и да останат само с обв. Г.. След излизането на съкилийниците му, в спалното помещение останали обв. Г. Г., заедно с подс. В. М. и подс. И. З.. Своевременно от вътрешната страна на спалното помещение, подс. З. залостил вратата, след което последните са го ударили няколко пъти в главата и тялото. След това са излезли. В същия ден, но по-късно, отново са влезли в сп. помещение при обв. Г., и се „разпоредили“ отново всички с изключение на потърпевшия да излязат и отново залостили вратата. Поставили го да седне на стол, като подс. З. го „бутнал от стола с юмрук“, вследствие на което същият паднал от стола и си ударил главата в радиатора, а столът пада върху него. След това, сподели, че го поставили отново на стола, като подс. М. казал на подс. З. да го остави да си поговорят. В разговорът, подс. М. му казал, че тази ситуация няма да се повтори и ако иска да не бъде „бит“, трябва да преведе 10 000 /десет хиляди/ лева. Г. отговорил, че не разполага с подобни средства, но подс. М. му е отвърнал, че това не го интересува и до събота /03.02.2024 г./ трябва да му даде отговор. На 02.02.2024 г. /петък/, подс. И. З., заедно с лице по прякор „кучето“, който обв. Г. посочи като обв. С. Л. А., влезли в сп. помещение на обв. Г., след което обв. И. З. започнал да го удря „с пластмасова дръжка“, с думите: „тръгна да сваля гащите и каза на кучето да му даде метлата със цел да проникне със нея в мен, но се отказа“. След което му нанесъл няколко юмука и двамата излезли от сп. помещение. На 03.02.2024 г. /събота/, обв. Г. споделил, че са го заплашили вербално, т.е. трябва да си „трае“, защото оплаче ли се, ще стане по-лошо, тъй като „В. и И. командвали всички“. По данни на обв. Г., по-късно в същия ден в сп. помещение е влязъл зад. по прякор „П.“ /подс. Д. В. П./, който му казал, че днес ще умре и самият той ще се погрижи за това. На 04.02.2024 г. /неделя/, подс. М. „отново“ нанесъл няколко шамара, на обв. Г., след което с метла с дръжка е започнал да го удря по краката. На 05.02.2024 г. обв. Г. е извикван от ИСДВР, за да сподели дали е налице проблем с него в групата, но той е отрекъл. Същото посочил и в даденото сведение. В следствие на това, в същия ден подс. М. и подс. З. го заплашили, казвайки му „да внимава какво говори“. След което подс. З. „започна да ме налага със шутове и юмуци, после се изхрачи в лицето ми и си тръгна“. Обв. Г. разказал, че на 06.02.2024 г. /вторник/, подс. М. отишъл при него следобед и започнал да го тормози по следния

начин: „бутна ме на един от креватите започна да ме ... души разкъса ми лявото ухо бъркаше ми със пръсти във гърлото. Когато започнах да викам ... той взе една възглавница и ми затисна лицето с нея и продължи да ме бие с юмруци. От някъде ми беше пуснал кръв и като ме видя започна да се смее и да ме псува. Каза, че ще умра, вдигна ме, бутна ме на земята, свали панталоните си и каза да му целуна члена и си тръгвал, аз отказах но той настояваше и ме удряше отново и после тръгна." Г. споделил, че на 07.02.2024 г. /сряда/, подс. З., заедно с „още едно момче Т." /подс. А. В. Д./, отново влезли в неговото сп. помещение. В този момент същият се е намирал на леглото си, а подс. З. е взел метла и с пластмасова дръжка започнал да го удря с нея по краката. След нейното струпване, подс. З. взел втора метла от коридора на групата, за да продължи упражняването на физически тормоз върху него. Обв. Г. твърди: „аз му се молах да спре но продължи после започна да гаси цигара по дясната ми ръка, а след като го направи ме поля с вода". След което е казал на подс. А. Д. /Г./ за „какво е задържан и същият го е „свалил от вишката на земята". Споделил, че пода. А. Д. не го е ударил, а подс. З. започнал да го ритва в главата и краката. Г. успял да им се изплъзне и отишъл в сп. помещение на „кмета" /подс. С. А./, когото помолил за помощ и заедно с него отишли при ИСДВР. Установено е, че по нареждане на Д., обв. Г. е конвоиран до приемния кабинет в СБАЛЛС за преглед и оказване на медицинска помощ. Издаден е ФТУ, на дата 07.02.2024 г. от д-р Т. на обв. Г. И. Г., в който е вписано: „Анамнеза: Има нанесен побой на 01.02.2024г.; Обективно състояние: Има болки в гърдите, дясна ръка и двата долни крайници; Диагноза: Следствие след нанесен побой; Допълнително извършени прегледи: Ро на глава, дясна ръка, гръден кош и долни крайници; Лечение: Болкоуспокояващи." Съгласно ДЗ от 07.02.2024 г. от инспектор Хр. Б., същият е изведен от 11-та група и настанен в защитено спално помещение № 13А.

Горната фактическа обстановка се потвърждава от съдържащите се в административната преписка докладна записка на мл.инспектор В. В. – пост №16 на 11-та група, докладна записка № 3169/14.02.2024 г. на инсп. С. А. – ИСДВР 11-та група и 13-та група и инсп. Х. Б. – ИСДВР 11-та и 13-та група, докладна записка, рег. № 2712/07.02.2024 г. от инсп. Х. Б. -11-та и 13-та група, сведение от Г. И. Г. от 07.02.2024 г., формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишен от свобода/задържан под стража – Г. И. Г. от 07.02.2024 г., обяснение от С. М. А. от 07.02.2024 г., обяснение от Г. И. Г. от 07.02.2024 г., обяснение от М. Й. Ш. от 07.02.2024 г., обяснение от К. Й. И. от 07.02.2024 г., обяснения от М. П. З. от 07.02.2024 г. и от 12.02.2024 г., обяснение от А. М. С., обяснение от З. Д. Б., съобщение, рег. № 29/07.02.2024 г. от инс. С. В. Д. – главен надзирател I –ва степен в Затвора – [населено място], сведение от Г. И. Г., обяснение от С. Л. А. от 09.02.2024 г., обяснения на И. М. И..

Видно от протокол № 13 от 15.02.2024 г., съставен на основание чл.35, ал.1 ППЗИНЗС обв. В. Б. М. е изслушан от Комисията по разпределение на лишените от свобода към Затвора – С., на основание чл.105 ЗИНЗС, вр. чл.89, ал.2 ППЗИНЗС. Взето е решение същият да бъде наказан с дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от четиринадесет денонощия“.

Въз основа на взетото от Комисията решение е издадена Заповед № 98 от 15.02.2024 г. на началника на Затвора С., оспорена в настоящото производство, с която на лишения от свобода е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от четиринадесет денонощия“ за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНЗС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Актът е издаден от компетентен административен орган по чл.104, ал.1 от ЗИНЗС и в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

Оспореният акт е мотивиран по см. на чл.59, ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Началника на Затвора- [населено място] е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално съществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, като по този начин се осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Не се констатираха съществени нарушения на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106, ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаването на акта.

Жалбоподателят В. Б. М. е дал писмени обяснения, такива са депозирани от други лица, които са изложили своите сведения по случая. Административният орган, преди налагане на дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Съобразено е също и изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС, като на 15.02.2024г. преди налагане на наказанието е изслушан В. Б. М..

Приетата от административния орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с констатираните по преписката обстоятелства. Извършена е проверка и разследване по случая и са установени действителните събития, настъпили на 07.02.2024г. Заповедта е и материалноправно законосъобразна и не е налице отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

С оспорената заповед е прието, че с поведението си лицето е нарушило чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС. Вмененото дисциплинарно нарушение е доказано и безспорно извършено, което се установява от наличните в административната преписка доказателства, приети по делото, а именно: докладна записка на мл.инспектор В. В. – пост №16 на 11-та група, докладна записка № 3169/14.02.2024 г. на инсп. С. А. – ИСДВР 11-та група и 13-та група и инсп. Х. Б. – ИСДВР 11-та и 13-та група, докладна записка, рег. № 2712/07.02.2024 г. от инсп. Х. Б. -11-та и 13-та група, сведение от Г. И. Г. от 07.02.2024 г., формуляр за регистриране на травматични увреждания на лишен от свобода/задържан под стража – Г. И. Г. от 07.02.2024 г., обяснение от С. М. А. от 07.02.2024 г., обяснение от Г. И. Г. от 07.02.2024 г., обяснение от М. Й. Ш. от 07.02.2024 г., обяснение от К. Й. И. от 07.02.2024 г., обяснения от М. П. З. от 07.02.2024 г. и от 12.02.2024 г., обяснение от А. М. С., обяснение от З. Д. Б., съобщение, рег. № 29/07.02.2024 г. от инс. С. В. Д. – главен надзирател I –ва степен в Затвора – [населено място], сведение от Г. И. Г., обяснение от С. Л. А. от 09.02.2024 г., обяснения на И. М. И..

Анализът на събраните по делото писмени доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на съда да приеме за безспорно доказано, че с поведението си лишеният от свобода не е изпълнил задълженията си по чл. 96, т. 3 от ЗИНЗС – да спазва установените правила. Действията на лишения от свобода представляват дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 100, ал. 1 от ЗИНЗС – същите са извършени виновно и нарушават установения вътрешен ред. Деянието съставлява и нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС – неспазване на реда и дисциплината в помещенията или на работното място и физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава предвидени в ЗИНЗС. При проведеното дисциплинарното производство е спазено изискването по чл. 105, ал. 1 от ЗИНЗС, като лишеният от свобода е изслушан от наказващия орган. Спазени са сроковете по чл.106, ал.1 и ал.2 ЗИНЗС.

Съгласно нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗИНЗС, дисциплинарните наказания по чл. 101, т. 7 и т. 8 могат да се налагат само при извършено дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 2, т. 4, 6, 7 или 8, както и при системни нарушения по чл. 100, ал. 2, т. 1, 2, 3 или 5.

От приложените по делото доказателства не се установяват наложени на жалбоподателя наказания.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, началникът на Затвора- [населено място] е съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на задържаното лице към него, като наложеното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС се явява съразмерно и адекватно на степента на

провинението. Санкцията „изолиране в наказателна килия за срок от 14 денонощия“ е пропорционална и не се налага времетраенето на наказанието да бъде редуцирано за по-кратък срок.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона при изпълнението на наказанията да се осъществява контрол върху поведението на задържаните лица за ограничаване на възможността да извършват други престъпления и да причиняват вреди на обществото /чл.2, т.1 от ЗИНЗС/. Този контрол включва и налагането на дисциплинарни наказания за извършени нарушения на разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи физическата разправа в местата за изтърпяване на наказанията.

Съжденията на административния орган, обективирани в заповедта са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно хипотезата на чл.100, ал.1, във вр. ал.2, т.7 и чл. 101, т.7 от ЗИНЗС.

Окончателните правни изводи съдът формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна В. Б. М. правни последици.

При налагане на наказанието са съобразени характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на лишения от свобода към него, поведението му преди това и здравословното му състояние по смисъла на чл.102, ал.1 ЗИНЗС, поради което наложеното дисциплинарно наказание е правилно и законосъобразно, предвид изложените мотиви и правни основания в процесната заповед.

Съобразени са и останалите предвидени от закона предпоставки, като цялостно поведение на лицето и отражението на деянието върху останалите лишени от свобода и служителите на затвора.

При така установените факти по делото, съдът приема, че процесната заповед е издадена в съответствие с процесуалния и материалния закон, поради което следва да бъде потвърдена.

По делото не се претендират разноски, поради което съдът не дължи произнасяне.

Воден от горното и на основание чл. 111, ал. 6, т. 1 ЗИНЗС, Административен съд София-град, Трето отделение, 60-и състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Заповед № 98 от 15.02.2024 г. на началника на Затвора-С., с която на В. Б. М. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 14 /четиринадесет/ денонощия“ за нарушение чл. 96, т. 3 и чл. 97, т. 4, във връзка с чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 1 и т. 7 от ЗИНЗС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване на основание чл.111, ал.7 от ЗИНЗС пред тричленен състав на Административен съд София-град с касационна жалба в 14 дневен срок от днес.

ПРЕПИС от акта да се изпрати незабавно на страните по делото.

СЪДИЯ: